

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף צ"ז ע"א

תקונא שתין ושתא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (צ"ו ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

אתמר, (עי, מ"ב כג, וירמיה מד), כה אמר יהו"ה למזבחים ולמקטרים לככבים ולמזלות ולשמש ולירח ולכל צבא השמים אשר לא צויתי, ודא איהו דמני קודשא בריה הוא לאדם ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו וגומר, ובלעם חייבא בהאי הוה משתדל, ודור אנוש ודור המבול ודור הפלגה, וקודשא בריה הוא אעקר לון מעלמא דין ומעלמא דאתי, ודא איהו (בראשית ב יז) כי ביום אכלה ממנו מות תמות, מות בעלמא דין ותמות בעלמא דאתי, וחובא דא גרים חרפן כי מקדשא וגלות ישראל בין אומין דעלמא ואתקטילו מנייהו.

תרגום לעברית

אמר רבי שמעון: אוי להם לאותם שמניחים מלעסק בתורה, שנאמר כה ולקח גם מעץ החיים, ובמזוותיה שהן פרי האילן, שנאמר בו ואכל וחי לעלם, והולכים אחר אלו שמפתיים אותם מצד הנחש הקדמוני, שאומרים להם, השתדלו במלאכים שממנים על הכוכבים והשמש והלבנה, ועל אלו שממנים על רוחות ושרים, להיות כאלהי"ם ידעי טוב ורע, ועליהם נאמר כה אמר יהו"ה למזבחים ולמקטרים לככבים ולמזלות ולשמש ולירח ולכל צבא השמים אשר לא צויתי, וזהו שצוה הקדוש ברוך הוא את האדם, ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו וגומר, ובלעם הרשע היה מתעסק עם זה, ודור

אָנוּשׁ וְדוֹר הַמְּבוּל וְדוֹר הַפְּלָגָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עָקֵר אוֹתָם מִהָעוֹלָם הַזֶּה וּמִהָעוֹלָם הַבָּא, וְזֶהוּ כִּי בַיּוֹם אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת, מוֹת - בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְתָמוּת - בְּעוֹלָם הַבָּא, וְהַחֲטָא הַזֶּה גָּרַם אֶת חֲרַבְּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְגָלוּת יִשְׂרָאֵל בֵּין אַמּוֹת הָעוֹלָם וְנִהְרָגוּ מֵהֶם.

טקסט התיקונים

דָּכַל חַד הָיָה מְזַבַּח וּמִקְטֵר, וְהָיוּ נִחְתִּין חֲזִילִין דְּלַעֲיָלָא, וְכַד הָיָה נָבִיא מִיִּסְר לֹון, מַה כְּתִיב בְּהוֹן (עי, ירמיה מד ה) וְלֹא שָׁמְעוּ לְקוֹל נָבִיא וְחוּזָה, וּבִמָּה הָיָה מִיִּסְר לֹון נָבִיא, הָיָה אוֹמֵר לְהוֹן דִּיהוֹן חֲזָרִין בְּתִיּוּבָתָא, וְאִי לֹאוּ וְעֶצֶר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ (דברים יא יז), וְאִינוּן הָיוּ מְזַלְזְלִין בֵּיהּ, וְהָיוּ אֹמְרִין אֲנִי אוֹמִינִן לְאֵלֵינוּ דְּמִמֶּנּוּ עַל מָטָרָא, וְכַפִּינֵנוּ לְהוֹן לְנִחְתָא מָטָרָא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲחֻלִּיף לְהוֹן לְמִמֶּנּוּ בְּשִׁלְיחוֹתֵיהּ בְּגִינֵיהּ, וְקָטִיל לֹון וְחָרִיב בֵּי מִקְדָּשָׁא בְּגִינֵיהּ, וְגָלוּ יִשְׂרָאֵל בֵּין אוֹמִינִן דְּעָלְמָא, וְדָא אִיהוּ חוּבָא דְּאָדָם דְּגָרַם לֵיהּ חוּזָא מִיתָה לֵיהּ וּלְאַתְתֵּיהּ, דְּפִתִּי לֹון בְּהוּא אֵילָנָא, הָדָא הוּא דְּכְתִיב (בראשית ג ה) כִּי יוֹדַע אֱלֹהִי'ם וְכוּ', וּבְגִין דָּא מְנִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְבַר נֶשׁ בְּמָה שְׁהוֹרֶשֶׁת הַתְּבוּנָה אֵין לָהּ עֶסֶק בְּנִסְתָּרוֹת.

תרגום לעברית

שָׁכַל אֶחָד הָיָה מְזַבַּח וּמִקְטֵר, וְהָיוּ יוֹרְדִים הַחִילּוֹת שְׁלֹמְעָלָה, וְכַשְׁהִיָּה הַנָּבִיא מִיִּסְר אוֹתָם, מַה כְּתוּב בָּהֶם? וְלֹא שָׁמְעוּ לְקוֹל נָבִיא וְחוּזָה, וּבִמָּה הָיָה מִיִּסְר אוֹתָם הַנָּבִיא? הָיָה אוֹמֵר לָהֶם שִׁיחֲזָרוּ בְּתִשׁוּבָה, וְאִם לֹא - וְעֶצֶר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ, וְהֵם הָיוּ מְזַלְזְלִים בּוֹ, וְהָיוּ אוֹמְרִים, אָנוּ הַשִּׁבְעָנוּ אֶת אֱלֹהֵי שְׁמַמָּנִים עַל הַמָּטָר וְכַפִּינוּ אוֹתָם לְהוֹרִיד מָטָר, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הֶחֱלִיף לָהֶם אֶת הַמְּמָנִים בְּשִׁלְיחוֹתָם בְּשִׁבְלֵם, וְהָרַג אוֹתָם, וְהֶחֱרִיב אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּשִׁבְלֵם, וְגָלוּ יִשְׂרָאֵל לְבֵין אַמּוֹת הָעוֹלָם, וְזֶהוּ הַחֲטָא שֶׁל אָדָם שֶׁגָּרַם לוֹ הַנִּחָשׁ מִיתָה לוֹ וּלְאַשְׁתּוֹ, שִׁפְתָהּ אוֹתָם בְּאוֹתוֹ הָעֵץ. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב כִּי יוֹדַע אֱלֹהִי'ם וְכוּ', וּמִשּׁוֹם זֶה צָוָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאָדָם. בְּמָה שְׁהוֹרֶשֶׁת הַתְּבוּנָה, אֵין לָהּ עֶסֶק בְּנִסְתָּרוֹת.

אמר רבי אלעזר במה הוו נחתין אלין חייילין, אמר ליה ברי מה את חשיב דהוו נחתין, ודאי הא רזא דאילנא דעץ הדעת טוב ורע, דלא עתיד קודשא בריה הוא לגלגיא ליה מפורסם לעלמא אלא ביני חבריא, עד דיייתי דרא דמלכא משיחא, אמר ליה כיון דאיהו אתגלגיא ביני חבריא מאי ניהו, אמר ליה בני, ממראה מתניו ולמעלה הוה טוב, ממראה מתניו ולמטה הוה רע, נבוכדנצר הוה ידע ביה, והכי עביד צלמא דיליה, וביה אשתמודע אילנא דטוב ורע, הדא הוא דכתיב (דניאל ב לב) רישיה די דהב טב, חדוהי ודרעוהי די כסף, עד הכא הוה מסטרא דטוב, ובגין דא אמר די דהב טב, ממראה מתניו ולמטה רע, הדא הוא דכתיב (שם) מעוהי וירכתיה די נחש מסטרא דנחש הקדמוני.

תרגום לעברית

אמר רבי אלעזר: במה היו יורדים החילות הללו? אמר לו: בני, מה אתה חושב, שהיו יורדים? ודאי זהו סוד העץ של עץ הדעת טוב ורע, שלא עתיד הקדוש ברוך הוא לגלותו מפרסם לעולם, אלא בין החברים, עד שיבא הדור של מלך המשיח. אמר לו: כיון שהיא התגלה בין החברים מה היא? אמר לו: בני, ממראה מתניו ולמעלה היא טוב, ממראה מתניו ולמטה היא רע, נבוכדנצר היה מכיר בו, וכך עשה את הצלם שלו, ובו נודע העץ של טוב ורע, זהו שכתוב ראשה ראשו של זהב טוב, חזוהו וזרועותיו של כסף. עד כאן מצד הטוב, ומשום זה אמר של זהב טוב, ממראה מתניו ולמטה רע, זהו שכתוב מעיו וירכותיו של נחשת, מצד של הנחש הקדמוני.

טקסט התיקונים

ומהאי אילנא נחתין נשמתין דערב רב דאינון דערכוביא דטוב ורע, וכמה נימין תליין מהאי אילנא דאינון צבא השמים, די ממנן על ככביא ומזלי, וכלהו מעורבין טוב ורע, והוו ענפין תליין מהאי סטרא ומהאי סטרא, אלין ממיתין ואלין מחיין, אלין שדים

מִסֵּטְרָא דְשִׁמְאָלָא, וְאֵלִין מְלָאכִים מִסֵּטְרָא דִּימִינָא, וְהוּוּ יִדְעִין כָּל גְּוֹנִין דְּעִנְפִין דְּאִילָנָא דְּאִינוּן מְזֻלוֹת וְכֻכְבִּים, וְהוּוּ לְקֻטִין עֲשָׂבִין כְּגֹוֹנָא דְּאֵלִין גְּוֹנִין, וְהוּוּ עֲבָדִין דִּיּוֹקְנִין כְּפֹום הֵהוּא מְזֻל דְּהוּוּ בְּעָאן לְנַחְתָא לִיה, כְּגֹון טָלָה אוֹ שׁוֹר אוֹ בְּתוּלָה אוֹ תְּאוּמִים דְּאִיהוּ צוּרַת אָדָם דּוּ פְּרָצוּפִין, דְּאִיהִי דִּיּוֹקְנָא דְּנוֹקְבָא, אוֹ סֶרְטֵן אוֹ אֲרִיָּה אוֹ מֵאֲזִנִּים אוֹ עֶקְרָב אוֹ קֶשֶׁת אוֹ גְּדִי אוֹ דְּלִי אוֹ דָּגִים, וְהוּוּ מְקֻטְרִין לוֹן בְּאֵלִין עֲשָׂבִין בְּכָל גְּוֹן, לְכָל חַד כְּפֹום גְּוֹן דִּילִיָּה לְעִילָא, וְהָכִי הוּוּ עֲבָדִין דִּיּוֹקְנִין דְּצוּרַת חֲמָה וּלְכַנָּה וְשִׁבְעָה כֻכְבֵּי לָכֶת, וְהוּוּ מְקֻטְרִין לְכָל צוּרָה דְּהוּוּ בְּעָאן לְנַחְתָא לְעִלְמָא, וּבְגִין דָּא אֶתְמַר עֲלֵיהּ כֹּה אָמַר יְהוֹ"ה לְמִקְטָרִים וּלְמִזְבְּחִים לְכֻכְבִּים וּלְמִזְלוֹת וּלְשִׁמְשׁ אוֹ לִירַח אוֹ לְכָל צָבָא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא צוּיָתִי.

תרגום לעברית

וּמִהָאֵילָן הַזֶּה יוֹרְדוֹת נִשְׁמוֹת הָעָרֶב רַב, שֶׁהֵם עֲרֻבּוּכָה שֶׁל טוֹב וָרָע, וְכַמָּה נִימִים תְּלוּיּוֹת מִהָעֵץ הַזֶּה, שֶׁהֵם צָבָא הַשָּׁמַיִם, שֶׁמִּמֶּנִּים עַל הַכּוֹכָבִים וְהַמִּזְלוֹת, וְכֻלָּם מְעַרְבִים טוֹב וָרָע, וְהֵיוּ הָעִנְפִים תְּלוּיִים מִהֶצֶד הַזֶּה וּמִהֶצֶד הַזֶּה, אֱלוּ מִמִּיתִים וְאֱלוּ מִחַיִּים, אֱלוּ שָׂדִים מִצַּד הַשָּׁמָל, וְאֱלוּ מְלָאכִים מִצַּד הַיָּמִין, וְהֵיוּ יוֹדְעִים כָּל הַגְּוֹנִים שֶׁל עֲנְפֵי הָאֵילָן שֶׁהֵם מְזֻלוֹת וְכֻכְבִּים, וְהֵיוּ לוֹקְטִים עֲשָׂבִים כְּמוֹ שֶׁל הַגְּוֹנִים הַלָּלוּ, וְהֵיוּ עוֹשִׂים דְּמִיּוֹת כְּפִי אוֹתוֹ הַמְזֻל שֶׁהֵיוּ רוֹצִים לְהוֹרִיד אוֹתוֹ, כְּמוֹ טָלָה אוֹ שׁוֹר אוֹ בְּתוּלָה אוֹ תְּאוּמִים, שֶׁהוּא צוּרַת אָדָם דּוּ פְּרָצוּפִים, שֶׁהִיא דְּמוּת שֶׁל נִקְבָּה, אוֹ סֶרְטֵן אוֹ אֲרִיָּה אוֹ מֵאֲזִנִּים אוֹ עֶקְרָב אוֹ קֶשֶׁת אוֹ גְּדִי אוֹ דְּלִי אוֹ דָּגִים, וְהֵיוּ מְקֻטְרִים לָהֶם בְּעֲשָׂבִים הַלָּלוּ בְּכָל צוּרָה, לְכָל אֶחָד כְּפִי הַצּוּרָה שֶׁלוֹ לְמַעְלָה, וְכֹךָ הֵיוּ דְּמִיּוֹת שֶׁל צוּרַת חֲמָה וּלְכַנָּה וְשִׁבְעָה כּוֹכְבֵי לָכֶת, וְהֵיוּ מְקֻטְרִים לְכָל צוּרָה שֶׁהֵיוּ רוֹצִים לְהוֹרִיד לְעוֹלָם, וּמִשּׁוֹם זֶה נֶאֱמַר עֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוֹ"ה לְמִקְטָרִים וּלְמִזְבְּחִים לְכֻכְבִּים וּלְמִזְלוֹת וּלְשִׁמְשׁ אוֹ לִירַח אוֹ לְכָל צָבָא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא צוּיָתִי.

אָמַר לִיה מַאי לְמִזְבְּחִים, אָמַר לִיה לְכָל דְּיוֹקְנָא הוּוּ עֲבָדִין, דְּנִטְלִין בְּעִירָן אוּ עוֹפִין כְּפּוּם
הַהוּא מִזֶּל, וְהוּוּ דְּבָחִין עֲלֵיהּ, וְדָא אִיהוּ לְמִזְבְּחִים, וְהוּוּ נִחְתִּין לֹון וּמִמְלָלִין עֲמָהוּן
וְהוּוּ עֲבָדִי רַעוּתָהוּן, וְהוּוּ סָגְדִין לֹון וְהַמְנִין בְּהוּן, אָמַר לִיה בְּמַאי הוּוּ נִחְתִּין לֹון, אָמַר
לִיה בְּרִי הוּוּ יִדְעִין כָּל שְׁמָהּ דְּשָׂמָא מְפָרֵשׁ, וְהוּוּ מְשַׁבְּעִין לֹון, וּלְבַתָּר עֲאֲלִין שְׂמָא
מְפָרֵשׁ

אָמַר לוֹ: מַה זֶה לְמִזְבְּחִים? אָמַר לוֹ: לְכָל דְמוֹת הָיוּ עוֹשִׂים, שְׁנוּטָלִים בְּהֵמוֹת אוּ עוֹפוֹת
כְּפִי אוֹתוֹ הַמִּזֶּל וְהָיוּ זוֹבְחִים עֲלֵיהֶם, וְזֶהוּ לְמִזְבְּחִים, וְהָיוּ מוֹרִידִים אוֹתָם וּמְדַבְּרִים
עִמָּהֶם, וְהָיוּ עוֹשִׂים רְצוֹנָם, וְהָיוּ מְשַׁתְּחוּיִם לָהֶם וּמֵאֲמִינִים בָּהֶם. אָמַר לוֹ: בְּמַה הָיוּ
מוֹרִידִים אוֹתָם? אָמַר לוֹ: בְּנִי, הָיוּ יוֹדְעִים אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ וְהָיוּ
מְשַׁבְּעִים אוֹתָם, וְאַחֲרַי כִּי מְכַנְּיָסִים אֶת הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ בְּפִיָּהֶם שֶׁל הַדְּמוּיֹת הַלָּלוּ וְהָיוּ
מְדַבְּרִים, וְזֶהוּ סוּד הַכְּתוּב וְהוֹצֵאתִי אֶת כָּלָּאוֹ מִפִּי. נִפְל הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ, וּמִיָּד נִפְל הַצֶּלֶם
עַל פָּנָיו. אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר: וְכִי אִיהָ הָיָה שֵׁם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מְדַבֵּר בָּהֶם? אָמַר לוֹ:
בְּנִי, עַל זֶה נֶאֱמַר לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי'ךָ לְשׁוֹא כִּי לֹא יִנָּקָה וְכו'. אָמַר לוֹ:
וְכִי יָכוֹל אָדָם לִלְמַד אֶת שֵׁם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְחֻנָּם? אָמַר לוֹ כֵּן.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.